

Fur, den 5. januar 2020

Notat om skaknævnssag nr- 210

Her følger i kursiv uddrag af Skaknævnets præmisser ved afgørelsen af sag nr. 210, eksklusionen af Dick Sørensen.

Mine bemærkninger er undervejs indføjet med almindelig skrift.

Skaknævnets bemærkninger og resultat:

Spørgsmålet om eksklusion af et medlem fra Dansk Skak Union var på tidspunktet for afholdelsen af det ekstraordinære delegeretmøde den 12. oktober 2019 reguleret i Unionens loves § 6 med sålydende ordlyd:

"....."

Delegeretmødet har ret til at ekskludere et medlem, der efter dets skøn modarbejder unionens interesser.

....."

Ifølge pkt. 1.1.14 i reglerne om skakkens organisation og Dansk Skak Unions love afgør Skaknævnet sager om fortolkning af Unionens love.

Dette må tillige antages at gælde sager, der vedrører beslutninger truffet af en skakmyndighed over for et medlem af Unionen.

Helt uden begrundelse, men alene med bemærkningen *"Dette må tillige antages"* når nævnet frem til, at dets ret til at fortolke unionens love skal udstrækkes til at omfatte sager om *beslutninger truffet af en skakmyndighed over for et medlem af unionen*.

(Skaknævnet påberåber sig pkt. 1.1.14 i reglerne om skakkens organisation mv. Det havde været mere nærliggende at henvise til selve lovteksten, nemlig § 9, stk. 4 i unionens love).

Uanset at delegeretmødet ifølge DSU's love er Unionens højeste myndighed, findes det herefter at henhøre under Skaknævnets kompetence at træffe afgørelse om de rejste klagepunkter i sagen.

Fortsat uden udtrykkelig begrundelse mener nævnet herefter, at det er kompetent til at overtrumfe lovenes § 6, stk. 1, hvorefter delegeretmødet er unionens højeste myndighed. Herefter går nævnet i gang med en realitetsprøvelse af delegeretmødets afgørelse om eksklusion af Dick Sørensen.:

Det foreligger oplyst, at klageren forud for det ekstraordinære delegeretmøde den 12. oktober 2019 blev særskilt orienteret om mødet og om muligheden for at udtale sig på mødet eller ved at fremkomme med et skriftligt indlæg.

Klageren har efter det oplyste benyttet sig af denne mulighed, blandt andet ved fremsendelse af sin mail af 5. oktober 2019, der er videresendt til klubformændene ved mail af samme dato fra Poul Jacobsen, jf. ovenfor.

Det fremgår af referatet fra delegeretmødet,

- at der ifølge dirigenten var sket korrekt indkaldelse til mødet, der ansås for beslutningsdygtigt,*
- at Poul Jacobsen på mødet gjorde rede for de forhold, som lå til grund for forslaget om eksklusion af klageren, jf. dagsordenens punkt 3, herunder klagerens afsendelse af en række mails til mange medlemmer og ledere og de skadevirkninger disse mails med deres indhold og ordlyd efter hans opfattelse har haft for Dansk Skak Unions interesser,*
- at der forud for delegeretmødet var blevet sendt et antal eksempler på disse mails til klubformændene,*
- at forslaget om eksklusion af klageren blev debatteret på mødet, hvorunder der i flere indlæg blev rejst kritik mod forslaget, og*

- at forslaget om eksklusion af klageren blev vedtaget med 1.821 ja-stemmer imod 236 nej-stemmer og 107 blanke stemmer.

På baggrund af sagens forløb forud for delegeretmødet og de drøftelser, der ifølge referatet fra delegeretmødet er foregået omkring spørgsmålet om klagerens modarbejdelse af Unionens interesser, finder Skaknævnet ikke grundlag for at tilsidesætte det skøn, der efter det foreliggende må antages at ligge til grund for afstemningsresultatet vedrørende eksklusionen af klageren.

Skaknævnet tager herefter ikke klagen over delegeretmødets beslutning om eksklusion af klageren til følge.

Med betydelig grundighed er Skaknævnet så gået ind i en vurdering af eksklusionen, men har dog ikke fundet ”grundlag for at tilsidesætte det skøn, der efter det foreliggende må antages at ligge til grund for afstemningsresultatet vedrørende eksklusionen af klageren.”

Det må heraf kunne udledes, at Skaknævnet også ville have kunnet nå til det modsatte resultat, nemlig ved at tilsidesætte det udøvede skøn. Eller med andre ord: Skaknævnet har foretaget en tilbundsgående prøvelse. Herunder ikke kun om formalia var iagttaget med hensyn til indkaldelsen til mødet mv, men også med hensyn til, om delegeretmødets beslutning var ”korrekt”.

For så vidt angår spørgsmålet om, fra hvornår klagen skal have virkning, om opsættende virkning af klagen samt om, hvorvidt eksklusionen skal have den virkning, at klageren er afskåret fra at være til stede under DSU-turneringer som tilskuer, bemærkes, at disse spørgsmål ikke ses udtrykkeligt reguleret i DSU's love, ligesom spørgsmålene ikke efter referatet fra delegeretmødet ses at være blevet berørt under behandlingen af dagsordenens punkt 1 eller 3.

Skaknævnet finder efter det foreliggende ikke grundlag for at tilsidesætte den vurdering af eksklusionens begyndelsestidspunkt, der fremgår af Poul Jacobsens mail af 13. oktober 2019 til klageren, hvorefter eksklusionen skal have øjeblikkelig virkning.

Henset til den manglende omtale i Unionens love af spørgsmålet om opsættende virkning af klager findes der ikke at være grundlag for at antage, at klagen over eksklusionen har skullet tillægges opsættende virkning.

Skaknævnet har således endvidere taget stilling til begyndelsestidspunktet for eksklusionen samt til spørgsmålet om opsættende virkning af klagen til Skaknævnet.

Det må antages, at en eksklusion af et medlem har den virkning, at den ekskluderede i forhold til Dansk Skak Union bliver stillet som andre personer, der ikke er medlem af Unionen.

Det betyder, at den pågældende er afskåret fra at deltage i arrangementer, herunder turneringer, der er arrangeret i DSU-regi.

Der findes imidlertid ikke at være fornødent grundlag for at fortolke reglen om eksklusion på en sådan måde, at den ekskluderede som følge heraf skal stilles ringere end andre personer, der ikke er medlem af Unionen.

Dette må gælde også for så vidt angår spørgsmålet om muligheden for som tilskuer at overvære arrangementer, herunder turneringer, afholdt i DSU-regi.

På baggrund af referatet fra delegeretmødet vedrørende dagsordenens punkt 1 og 3 findes der ikke at være fornødent grundlag for at antage, at drøftelserne og afstemningen vedrørende disse punkter har omfattet spørgsmålet om de nærmere konsekvenser af en eksklusion, herunder spørgsmålet om klagerens adgang som tilskuer til arrangementer afholdt i DSU-regi.

Det synes at følge af Poul Jacobsens mail af 13. oktober 2019 til klageren, at der var truffet beslutning om at udelukke klageren fra at besøge turneringer som tilskuer.

Poul Jacobsens udtalelse af 26. december 2019 til Skaknævnet synes derimod at måtte forstås således, at spørgsmålet om den ekskluderedes ret til at være til stede under turneringer mv. må af-gøres konkret af den enkelte arrangør eller eventuelt af Unionens ledelse.

I det omfang, Poul Jacobsens mail af 13. oktober 2019 måtte skulle opfattes som en beslutning om at afskære klageren fra at få adgang til DSU-arrangementer, herunder turneringer, som tilskuer, må denne beslutning efter det foreliggende anses for at være truffet alene af formanden eller Forretningsudvalget og således både formelt og materielt uden hjemmel i DSU's love.

Det bemærkes, at Skaknævnet ikke herved har taget stilling til, i hvilket omfang en arrangør af et arrangement i DSU-regi – typisk en turnering – skal kunne bestemme, hvilke personer der skal have adgang til at overvære et sådant arrangement som tilskuere eller lignende.

Endvidere har Skaknævnet taget stilling til eksklusionens retsvirkninger med hensyn til tilstedeværelse ved turneringer mv, således at eksklusionen ikke i sig selv stiller Dick Sørensen ringere end andre ikke-medlemmer af unionen, men at nævnet dog ikke i øvrigt har taget stilling til i hvilket omfang arrangører kan bestemme, hvem der må være til stede.

For så vidt angår spørgsmålet om orienteringen af klageren om afstemningsresultatet og offentliggørelsen heraf bemærkes, at det efter det oplyste må lægges til grund, at afstemningsresultat fra delegeretmødet blev lagt op på DSU's hjemmeside den 12. oktober 2019, at klageren som anført ovenfor blev orienteret direkte herom ved mail af 13. oktober 2019, og at referatet fra delegeretmødet er blevet offentliggjort ved opslag på DSU's hjemmeside den 17. december 2019.

Der er i henhold til DSU's loves § 6 fastsat en frist på 2 måneder til offentliggørelse af referater fra delegeretmøder.

Spørgsmålet om orientering i øvrigt vedrørende delegeretmøder ses ikke omtalt i DSU's love.

På den baggrund, og henset til referatets omfang, finder Skaknævnet herefter ikke anledning til at påtale fremgangsmåden og forløbet i forbindelse med offentliggørelsen mv. af afstemningsresultatet, herunder den mindre overskridelse af fristen for offentliggørelse af referatet.

Efter det således anførte tages klagen delvist til følge som nedenfor bestemt.

Endelig har nævnet taget stilling til og godkendt bekendtgørelsen af afstemningsresultatet,

Herefter bestemmes:

Den af delegeretmødet den 12. oktober 2019 trufne beslutning om at ekskludere Dick Sørensen fra Dansk Skak Union med øjeblikkelig virkning stadfæstes.

Den trufne beslutning om at udelukke Dick Sørensen fra at være til stede som tilskuer under turneringer arrangeret under Dansk Skak Union erklæres ugyldig.

De øvrige klagepunkter tages ikke til følge.

Martin Stampe Noer Peter Roesen Michael D. F. Sørensen

Som det vel fremgår af mine bemærkninger ovenfor, finder jeg det grundlæggende forkert, at Skaknævnet har taget Dick Sørensens klage under behandling. Juridisk set

savner det grundlag, at Skaknævnet selv udstrækker sin påståede kompetence så langt, at nævnets adgang til at fortolke unionens love skulle indebære, at man kan efterprøve en eksklusionssag, hvor unionens højeste myndighed, delegeretmødet, har truffet afgørelse.

Skaknævnet blev oprettet i forbindelse med en større ændring af unionens love i 1969. Herom kan man læse i Skakbladet nr. 2/1969. Fra dette tidspunkt skulle nævnet alene afgøre sager om fortolkning af spilleregler mv i forbindelse med ren skaklig aktivitet. Nævnet kunne idømme disciplinærstraffe, men det hed også i den daværende § 8, stk. 3, 3. punktum at *"Såfremt nævnet har fundet, at der er grundlag for eksklusion, skal en sådan dog besluttet af delegeretmødet"*

Senere fik Skaknævnet også adgang til at fortolke unionens love, men hverken i 1969 eller senere har det været tanken, at nævnet skulle kunne efterprøve delegeretmødets beslutninger og dermed begrænse delegeretmødets kompetence.

Skaknævnets begrundelse i nærværende sag fører til, at nævnet også skulle kunne efterprøve de valg, som delegeretmødet foretager af bl.a. formand, FU-medlemmer og medlemmerne af Skaknævnet! Noget sådant ville være ganske uantageligt for den demokratiske proces.

Indholdet af Skaknævnets afgørelse er særdeles betænkeligt for nævnets forhold til Dansk Skak Unions øvrige organer, udover at det er dårlig jura, at nævnet overhovedet har taget sagen til realitetsbehandling.

Morten Fabrin